

۲۰۱۴/۹/۸

م، نعیم بارز

محاكمه علنی هفت نفر سارقین و تجاوز گران به چهار زن افغان، حرکت بی سابقه در تاریخ افغانستان!

زندگی افراد انسانی در یک جامعه جز از طریق استقرار نظم اجتماعی ممکن نیست. این نظم از نظر افراد جامعه به صورت احساس امنیت های جانی و اخلاقی و نیز شرایط مساعد طبیعی لازم برای فعالیت های مادی و معنوی زندگی احساس می شود. همه افراد به آن نیازمند اند و در هر لحظه خواستار آن می باشند. البته نظم یابی جامعه از قوانینی پیروی می کند که مستقل از اراده یک یا چند انسان بوده، کلیت افراد یک کشور متناسب با ظرفیت ها و توانایی های شان در آن نقش داشته و با شناخت و رعایت حق خود و دیگران و قوانین برآمده از تدابیر مؤثر برای بهبود زندگی اجتماعی و سازگار با اوضاع جهان باشد، ولی از آنجایی که درک و معرفت و احساس مسؤلیت در همه افراد انسانی یک سان نبوده و انسان ها طبیعتاً به صورت فردی و گروهی هرچه بیشتر در پی منفعت شان می باشند، این مسأله باعث خلق و ایجاد اختلافات و تضاد ها در داخل جامعه شده و منجر به برخورد ها و رفتار های ناسالم مثل سرقت، سوء استفاده جویی، تجاوز به حقوق دیگران، قتل و حتی جنگ های خونین و ویرانگر می شود.

بررسی های عینی تمام جوامع انسانی نشان داده اند که ضروری ترین چیزی که می باید به آن رسید نظم و امنیت اجتماعی است و اولین شرط برای پرداختن و رسیدگی به امور زندگی می باشد، البته عام ترین اسم آنرا می توان دستگاه سیاسی نامید که در جوامع پیشرفته آنرا دولت و یا ایته «Etat» می گویند و یکی از تکالیف اجتناب ناپذیر دولت خنثی کردن عوامل ایجاد کننده بی نظمی است و آدمیان در پی تلاش برای منافع شان با توصل به نیروی خلاقه ای که دارند دائماً مثمریت فعالیت های شان را بالا می برند و طبیعتاً رشد و افزایش مهارت ها خواست ها و نیازهای مادی و معنوی را در قبال می داشته باشد و در هر مرحله ای از پیشرفت بهم خوردن تعادلی را باعث می شود، عدم تعادل بر اثر میکانیزم های کاملاً شناخته شده معمولاً به ضرر ضعفا و به نفع اقویا تغییر می کند که می باید در هر جامعه تصحیح شود و تصحیح آن مستلزم دخالت دایمی دستگاه سیاسی و عدلی است که به عنوان عامل نظارت و تعقیب کننده باید به آن رسیدگی نماید و در یک کلمه این نقش دستگاه سیاسی را عدالت اجتماعی می گویند.

د پانوی شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاډونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

با ذکر این مقدمه اینک مشخصاً می پردازم به موضوع محاکمه علنی هفت نفر سارقین مسلح و تجاوز گران جنسی به چهار زن افغان که پنج نفر آن در محکمه ابتدائیه کابل محکوم به اعدام و دو نفر شان هریک به بیست سال زندان محکوم شناخته شدند. گرچه بعضی کم و کاستی را در آن محکمه می توان دید اما به تناسب وضعیت ناهنجار کشور و ضعف نهاد های دولت بالاخص نهاد عدلی و قضائی که انتقادات فراوانی از سوی مردم بر اجراءات و سوء استفاده جویی های آن وارد است، برای اولین بار دایر شدن چنین جلسه ای چه از نظر شکل و نظم و دسپلین و چه از لحاظ فضای آزاد و شرکت یک تعداد ناظرین در تالار مذکور و همچنان از سوی قاضی به همه حق ابراز نظر قایل شدن انصافاً در تاریخ کشور بی سابقه و بی نظیر بوده است.

می دانیم که با گذشت بیش از سی سال بسیار جنگ های خونین و ویرانگری هایی در کشور روی داده و در سیزده سال عمر نظام موجود نیز بار ها شنیده ایم که جرم و جنایات بسیار تکان دهنده ای صورت گرفته ولی اکثراً گفته شده مجرمین از چنگ پولیس فرار کرده و یا اگر گرفتار هم شده اند، از سوی نهاد های عدلی و قضائی با پرداخت رشوه و یا واسطه هایی چون اعضای ولسی جرگه و یا مقامات بلند رتبه دولتی مرتکبین جنگ و جنایت آزاد شده اند. در مورد همین هفت نفر متهمین که در محکمه ابتدائیه مجرم شناخته شده و محکوم به جزا شدند، گزارشی که در محکمه ارائه داده شد می رساند که آنها در گذشته نیز به ارتکاب جرایم زندانی شده بودند که پس از گذراندن مدت حبس آزاد شده اند ولی اینکه بار دیگر متوصل به جرم و جنایت شده اند معلوم می شود که هر یک در مدت هشت سال و یا بعضاً کمتر گذراندن عمر در زندان نه تنها تجدید تربیت و اصلاح نشده اند، بلکه به انسان های خشن تر و عقده مند تر و انتقام جو تر مبدل شده اند. لذا جای تأسف است و باید گفت زندان نباید چنین جایی باشد که صرف رابطه مجرمین را در یک مدت با اجتماع قطع کند، بلکه زندان جایی باشد و در آنجا شرایطی فراهم ساخته شود که مجرمین را اصلاح کند. مثلاً اگر فرد مجرم بی سواد باشد اقلأ کمی سواد بیاموزد و از طریق نمایش فلم های اصلاحی و تربیوی و شخص روان شناس یک اندازه ذهنیت گذشته مجرم به صورت مثبت تغییر داده شود و اگر به کدام حرفه ای بلدیت و مهارت کاری نداشته باشد، یگان حرفه و مسلک را فرا گیرد که پس از رهایی از دوره حبس بتواند برای امرار حیات خود یک کار و در آمدی بدست آورد.

فراموش نباید کرد که یک عامل اساسی جرم و جنایات روز افزون نه تنها در افغانستان بلکه در سطح جهان عمیق شدن شکاف میان افراد دارا و نادار است. مثلاً در افغانستان صدها هزار پیر و جوان در داخل و کشور های همسایه بدنبال یافتن یک کاری سرگردان اند تا بتوانند لقمه نانی برای خوردن خود و زنده ماندن فامیل های شان بدست آورند. ولی هستند کسانی که از راه های نامشروع میلیون دالر بنام خود و فامیل های شان در بانک های داخل و خارج

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

اندوخته اند و شب و روز در فکر ساختن به اصطلاح بلند منزل و برای خوش گذرانی شان در آخر هفته رفتن به دوی می باشند. با این حال نمی توان گفت بگذار نخست تعادلی بین فقر و ثروت برقرار گردیده بعد به دنبال آنهایی رفت که برای ارضای خواست های شان به جان و هستی و ناموس مردم تجاوز می نمایند.

به هر حال دیدن جریان محکمه علنی هفت نفر متهمین از طریق تلویزیون طلوع برای من بسیار جالب و اقدام تازه ای از سوی دولت بوده و آرزومندم تا بسیار دیر نشده روزی فرا رسد که محکمه علنی همه جنایتگران، غاصبین زمین، رشوه ستان ها و اختلاس گران بزرگ نیز در افغانستان دایر گردد.

در ارتباط به جریان محکمه علنی هفت نفر متهم بعضی انتقاد های از سوی افراد و نهاد های حقوقی سازمان ملل متحد شنیده شده است، گرچه حرف های کتابی شان ظاهراً درست پنداشته می شود ولی مثلیکه آنها بین کشور های که چهار صد سال نظام های دیموکراسی را داشته اند و در زمینه های فرهنگی، اقتصادی، حقوقی و غیره پیشرفت های محیرالعقولی داشته اند از محاکم افغانستان نیز انتظار همان محاکمات ورزیده و باکیفیت را دارند و در نظر نمی گیرند که هر کشوری متناسب با شرایط و مقتضیات خاص خودش می تواند به مشکلات و مسایل خود بپردازد.

خلاصه محکمه علنی متهمین به جرم و جنایت اساساً به این مفهوم بوده تا مردم از وقایع و اجراءات آگاه شده سخنان وکیل مدافع و مدعی علیه را شنیده و قضاوت قاضی را ارزیابی نموده بر حقانیت و عدم حقانیت آن ابراز نظر کرده و بدین ترتیب اگر در نظام دیموکراتیک و مردمی از یکسو وظیفه دولت تعقیب و به کیفر رساندن اعمال مجرمین بخاطر تأمین امنیت است از سوی دیگر مردم از مشاهده جریان محاکمه و صحت و سقم تصمیمات آگاه شده و در نتیجه با بلند رفتن آگاهی و سلامت وجدان عمومی اجراءات دولت را تحت نظر و کنترل قرار دهند.

بالاخره تجارب بعضی کشور های جهان نشان داده اند که محاکمه علنی متهمین و برملا شدن جرم و تعیین مجازات در روشن شدن افکار مردم یک کشور تأثیر فراوانی از خود بر جای می گذارد و از گسترش جرم و جنایات تا حدودی می کاهد.

پایان

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ